

(Ненад Чалуковић-Недељник)

Др Душан Т. Батаковић, директор Балканолошког института САНУ, једне од престижних научних установа у Србији, дојучерашњи је наш амбасадор у Француској. Докторирао је историју на париској Сорбони и писац је десетина књига, од којих су неколико на француском језику приручници на франкофонским универзитетима широм света. Батаковић је 2010. изабран за члана Светске академије уметности и науке. Осим несумњиво значајне научне репутације, има и завидну дипломатску каријеру: био је наш амбасадор и у Грчкој и Канади. Током преговора око Косова у Бечу, био је, као експерт, с тридесетогодишњим искуством бављења прошлoшћу наше јужне покрајине, саветник председника Србије и члан државног преговарачког тима (2005-2007).

Да ли се позиција Србије побољшала у последњој деценији или још владају стари стереотипи? Ко све данас учествује у креирању слике о Србији у свету?

Слика о Србији у западном свету се, ни после демократских промена 2000. године, нажалост није много променила. После ратне деценије обележене свакојаким, оправданим и неоправданим осудама, али и клеветамa и злонамерним тумачењима савремених догађаја, није направљен битнији напредак. Чак и онда кад су Срби били очите жртве или оштећена страна, после мартовског погрома 2004. или приликом протеста против албанског самопроглашења косовске независности 2008, овдашњим реакцијама паљењем двеју џамија и амбасаде САД поново смо се приказали свету, и злонамерном и добронамерном, у изразито негативном светлу. У оба случаја био сам на положају амбасадора, први пут у Атини, други пут у Канади: уместо да указујем на наше

Пише: Душан Т. Батаковић
понедељак, 29 април 2013 18:26

жртве или на наша права, доведен сам у ситуацију да упоредо с тим осуђујем ове заиста неприхватљиве реакције с наше стране.

У борбама око статуса КиМ, Милошевић је, и сам идеолошки заслепљен, приступио погрешно, узимајући за полазну основу титоистичка решења, што се показало погубним по наш територијални интегритет. Данас плаћамо превелику цену ових заблуда

Шта нам још следи и на који начин Србија може да се одупре тим непосредним оптужбама српског народа и стигматизацији наше историје?

Оно што је већ почело јесте преношење потпуне кривице на Србију за избијање Првог светског рата. Следеће године је стогодишњица, и централна прослава у име ЕУ треба да буде у Сарајеву на Видовдан. Видевши већ у најавама да међу учесницима неће бити најбољих светских стручњака који су озбиљни научници, дакле без предрасуда, као да су изостављени и наши проверени стручњаци за Први светски рат, већ сам упозорио неке од француских организатора да треба пажљиво бирати учеснике и избегавати оне којима је историја често увијена у научни дискурс само средство за нападе и оптужбе. Тешко ће бити, чини се, да избегнемо још једну, нову демонизацију Србије, која ће сада имати светску промоцију, а то свакако неће помоћи помирењу у региону. Упоредо с тим већ се на англосаксонском тржишту објављују и најављују нове студије о искључивој одговорности Срба за избијање Великог рата у јулу 1914, коју су помогли фриволни Французи и ратоборни Руси. Кад читате такве књиге, на пример недавно објављену монографију „Спавачи. Како је Европа ушла у рат 1914.“ (*The Sleepwalkers. How Europe went to War 1914*), професора са Кембриџа Кристофера Кларка, читалац би, саблажњен, могао да извуче само један закључак: да је мрачна, терористичка Србија, охрабрена у Санкт-Петербургу, уз невољно саучесништво Париза, насрнула на две мирољубиве, скоро нејаке силе, Аустроугарску и Немачку.

После Косова порашће апетити и за другим деловима Србије

Пише: Душан Т. Батаковић
понедељак, 29 април 2013 18:26

После Косова порашће апетити и за другим деловима Србије

Пише: Душан Т. Батаковић
понедељак, 29 април 2013 18:26

После Косова порашће апетити и за другим деловима Србије

Пише: Душан Т. Батаковић
понедељак, 29 април 2013 18:26

